

Z Dodatami kosztne
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolamnie
drukem garmont, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Część urzędowa.

Gmina *Malechów* w obwodzie Stryjskim, celem założenia u siebie uregulowanej szkoły parafialnej przyjęła na siebie następujące zobowiązania po wieczne czasy:

Gmina zobowiązała się wystawić na gruncie gromadzkim nowy budynek szkolny, utrzymywać go zawsze w dobrym stanie, posprawić porządki szkolne, na opał szkoły zakupywać i dostawiać 3 n. a. sągi drzewa twardego na rok, starać się o posługę przy szkole, i kazdoczesnemu nauczycielowi, który zarazem ma pełnić służbę diaka w kościele filialnym w Malechowie płacić 80 złr. wal. austr. na rok.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o podniesienie nauki szkolnej między ludem wiejskim, podaje c. k. Namiestnictwo galicyjskie z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej mocą najwyższej podpisanego dyplomu wynieść dyrektora policyi w Krakowie, radcę rządu *Karola Englisch* jako kawalera orderu żelaznej korony trzeciej klasy w myśl statutów orderowych do stanu rycerskiego cesarstwa austriackiego.

Dnia 1. sierpnia b. r. odbyło się 399 losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto serye Nr. 371.

Ta serya zawiera morawskie stanowe obligacye skarbowe de Sessione 6. grudnia 1793 z pierwiastkową stopą procentową 4 pct.; a mianowicie: Nr. 28.125 z jedną dziesiątą i 28.128 z jedną czwartą częścią sumy kapitału, — i de Sessione 10. grudnia 1794 z pierwiastkową stopą procentową 5 pct., mianowicie: Nr. 20.465 do 26.443 włącznie z całkowitą sumą kapitału, w ogólnej kwocie 1.119.109 złr. 55¹/₄ kr.

Zaraz potem nastąpiło 9 losowanie 5 proc. pożyczki loteryjnej z r. 1860 i wyciągnięto następujące 55 seryi.

Nomera seryi wylosowanych:
548, 549, 670, 737, 1042, 1452, 1821, 2110, 2155, 2593, 2630, 3000, 3324, 4275, 4782, 5040, 5247, 5615, 6073, 6281, 6543, 6937, 7836, 8036, 8319, 8543, 8875, 9958, 10.369, 11.012, 11.622, 12.741, 12.891, 13.095, 13.220, 13.421, 13.736, 14.012, 14.312, 15.365, 15.715, 16.467, 16.510, 16.798, 16.887, 17.411, 17.416, 17.600, 17.755, 17.869, 18.193, 18.222, 18.459, 19.640, 19.876.

Losowanie wygrywających numerów obligacyi zawartych w tych seryach odbędzie się 2. listopada b. r.

Z c. k. dyrekcji długu państwa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 4. sierpnia.

Zawarcie preliminarij pokojowych z Danii najważniejszym jest wypadkiem zajmującym uwagę publiczną. Gazeta wieczorna wiedeńska zamieściła z tego powodu artykuł wstępny, który w całości podać nie omieszkamy. *Constitutionelle Oesterreichische Zeitung* podaje następujące punkta, jako podstawy preliminarij pokojowych:

1. Król duński odstępuje Cesarzowi austriackiemu i Królowi pruskiemu trzy Księstwa Holsztyn, Lauenburg i Szleswik, z wyspami do ostatniego Księstwa należącymi, a zatem z wyspami Alsen i Syllt. Zdaje się, iż mała wyspa Arrøe przez ludność duńską zamieszkała, w pobliżu Seelandyi leżąca, do wysp odstąpionych nie należy.

2. Granice między Szleswikiem a Jutlandyą będą zrektyfikowane i tak zwane enclawy jutlandzkie zamienione; punkta nowej linii granicznej w preliminariach pokojowych oznaczone zostały.

3. Według osobnego zastrzeżenia Księstwa nie mogą zostać w posiadaniu jednego z wielkich mocarstw niemieckich.

W czasie zawieszenia broni pokój właściwy zawarty będzie.

W obec tak ważnego wypadku inne wiadomości, jakie pocztą dzisiejsza przyniosła, nie wielkie mają znaczenie. Berlińska *Spen. Ztg.* pisze, iż kontrybucye w Jutlandyi mają być zawieszony w czasie rozejmu, towary zabrane a jeszcze dotąd nie sprzedane, oddane być mają. Zawieszenie broni mogłoby być wypowiedziane sześciogodniową awizacyą, o czem jednak dzienniki wiedeńskie nie wspominają. Ustąpienie Księstw uznane być ma w zasadzie, jednak nie bez pewnych zastrzeżeń.

Komisarz cywilny związku niemieckiego dla Holsztynu p. Nieper powołany został do Hanoweru, dokąd już wyjechał.

Wiedeńska *Ostd. Post* pisze, iż preliminaria pokojowe nie tylko przez pełnomocników Austrii, Prus i Danii, lecz dla nadania im cechy większej uroczystości, także przez dyplomatę jednego,

wielki urząd dworski piastującego, podpisane zostały. *Jener Kor. austr.* zaprzecza tej wiadomości, jako przeciwnej wszelkim zwyczajom dyplomatycznym.

Nadzieja, iż między Unionistami i Separatystami północno-amerykańskimi przyjdzie do kompromisu, któryby zakończył morderczą wojnę domową, wnet się rozbiła. Telegram z Nowego Jorku z dnia 23. lipca donosi, iż prezydent Lincoln oświadczył półurzędowym reprezentantom państw południowych, iż rozpocznie rokowania pokojowe na podstawie całości unii i zalesienia niewoli murzynów. w skutek czego reprezentanci Separatystów wszelkie rokowania zerwali i przybycia swego do Washingtonu odmówili. Wojna więc toczy się dalej z równą z obu stron zaciętością. W bitwie pod Atalanta Separatysty odparci zostali do szanów własnych z wielką stratą.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 4. sierpnia. Odnosnie do podanej wczoraj w naszej gazecie wiadomości o pobycie w Przemyślu fligeladjutanta Jego cesarskiej Mości c. k. majora *Teodora Majina*, który z polecenia Monarchy rozdzielił sumę 10.000 złr. między mieszkańców tamtejszej okolicy dotkniętych powodzią, dowiadujemy się, że pomieniona suma obdzielonych została ogółem 587 rodzin w 24 miejscach obwodu Przemyskiego; miejsca te są: Jarosław, Radymno, Charytany, Wysocko, Wietlin, Sośnica, Barycz, Stubno, Stubienko, Michałówka, Ostrów, Przemyśl, Wilcza, Przekopana, Hurko, Hureczko, Ujkowice, Nizankowice, Hermanowice, Krówniki, Mościska, Medyka, Małnow i Gnojnic. W taki sposób otrzymało wsparcie od Najjaśniejszego Pana: w powiecie Jarosławskim 5 rodzin, w powiecie Radymnieńskim 144, w Przemyskim 173, w Nizankowieckim 160, w Mościskim 95, w Krakowieckim 10 rodzin dotkniętych powodzią, błogosławiących Najmiłostwiejszego Monarchę, który na wiadomość o klęsce jakiej doznały, szczyroliwą dłońią ulżył ich niedoli.

Lwów, 4. sierpnia. (*Omyłka druku.*) W wczorajszym artykule wstępnym zaszła pomyłka drukarska, którą sprostować pospieszamy. Zamiast: „Trudności jakieby się jeszcze wykłuty, „powstać jedynie mogą ztąd, iżby się sprawdziły pogłoski dziennikarskie posądzające rząd duński o tajemne egoistyczne zamiary“, należy czytać: posądzające rząd pruski i t. d.

Wiedeń, 2. sierpnia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaśniejszy Pan w towarzystwie adjutantów hr. Crenneville i księcia Liechtenstein przybył z Schönbrunnu wczoraj o godzinie w pół do 5. z rana na plac ćwiczeń wojskowych, i odbył tamże przegląd wojska. Koło godziny 9. Jego ces. Mość przybył do Wiednia, i jeszcze przed rozpoczęciem zwykłych audyencyi kazał przywołać p. ministra stanu. O godzinie wpół do 12. Najjaśniejszy Pan przyjmował byłego komisarza cywilnego w Szleswik-Holsztynie hrabiego Revertera, a później po wysłuchaniu kilku relacyi ministerjalnych, ministra spraw zagranicznych hr. Rechberga. Prezes ministerjum pruskiego p. Bismarek odjechał wczoraj po południu pospiesznym pociągiem kolei zachodniej do Gastein.

(*Budowa wieży św. Szczepana.*) Budowa wieży św. Szczepana została ukończona. Rozpoczęto ją 8. sierpnia 1861, a ukończono 30. lipca b. r. a więc po 3 latach. Trzymano się najdawniejszego planu. Wysokość wieży terażniejszej z orłem i krzyżem wynosi 73 sążni, jest więc o 2 stopy 6 cali wyższą od dawnej. Bania ma średnicy 4 stopy, orzeł 9 stóp. Nowo zbudowana część wieży ma 30 sążni wysokości. Rusztowania na wierzchołku wieży będą rozebrane w roku bieżącym ale inne dopiero w roku przyszłym ponieważ będą jeszcze potrzebne rozmaite reparacye, które potrwać najmniej rok. Ustawienie orła na najwyższym szczycie wieży odbędzie się dnia 15. sierpnia, a to z największą uroczystością i jak slychać w obecności Najjaśniejszego Pana.

(*Odjazd Króla Ottona z Karlsbadu.*) Dnia 27go z. m. koło godziny 8mej wieczorem Król grecki Otto opuścił Karlsbad po 5 tygodniowej kuracyi. Niezliczone tłumy, które zebrały się przed jego pomieszkaniem, okrzyki radości, które zabrzmiały, gdy powóz ruszył z miejsca, wszystko to jest dowodem współczucia, jakie Król Otto umiał sobie zjednać swoim postępowaniem. Kompania strzelców wyruszyła naprzód z muzyką. Poprzedzającego wieczora na placu poniżej willi Lützw ustawiono na cześć Króla wspaniałe obelisk z latarni; w środku były cyfry królewskie, na wierzchu krzyż greckiego orderu zbawiciela. Król Otto opuszczając Karlsbad był bardzo zadowolony z rezultatu kuracyi, i zapowiedział swoje przybycie w roku przyszłym. Administrator poczty Bauer otrzymał w podarunku kosztowną spinkę.

(*Komisya nad nową ustawą karną obradująca*) zajmowała się na jednym z ostatnich posiedzeń rozróżnieniem przestępstw według rodzaju kary, na podlegające karze więzienia i ciężkiego więzienia, z wyłączeniem przestępstw politycznych, które osobną no-

wella objęte będą. Za zbrodnie ciężkiego obrażenia ciała i zabijsiwa ustanowiono karę więzienia, za odjęcie osobistej wolności karę ciężkiego więzienia (więc hańbiącą!) Przy ustanowieniu rodzaju kar na występki i przekroczenia (areszt i zamknięcie) powstały trudności, które skłoniły komisję do odstąpienia od przyjętego podziału na areszt i zamknięcie i do powrotu do istniejącego podziału na areszt prosty i ciężki, opartego jedynie na obchodzeniu się z więźniami, jak również do oznaczenia ustawą czynności karygodnych, obok poprzednio przyjętej kary aresztu, utraty czci za sobą pociągających. (Do tej kategorii zaliczyła komisja wypadki § 307 przewidziane, gdy idzie o udzielenie pomocy czynności karze aresztu podlegającej, 311, 460 — 466, 468, 515, 516). Dla konsekwencji postanowiono utratę czci uważać nie jako prosty wynik kary nawet w wypadkach zbrodni, ale uczynić takową zawistą od rodzaju przestępstwa i nazaczonej za nie kary, oraz że takowa połączona jest z każdym przestępstwem według ustawy karze ciężkiego więzienia podlegającym, przyczem atoli sędziemu przysłuza prawo w wypadkach, które uważa za wolne od pobudek hańbiących, utraty czci nie orzekać. Czas trwania bezczeci po wycierpieniu kary głównej oznacza sędzia, któremu również prawo łagodzenia kary w niektórych wypadkach przyszuano. Uchwały te przeszły dopiero po żywych rozprawach i to bardzo wątpliwą większością.

Moc wsteczna tej nowelli na rozpoczęte sprawy z wyłączeniem atoli tych w których już wyroki zapadły, jednomyślnie uznana została. Natomiast zwawy spór powstał, czy zasady nowej ustawy o ile takowe na korzyść więźniów brzmią; w postępowaniu z skazanymi już w chwili prawa karności takowej mają znaleźć zastósowanie, czy też do podsadnych tylko się odnosić i po długiej bardzo burzliwej dyskusji większość komisji oświadczyła się za bezwzględne zastósowaniem łagodniejszych orzeczeń nowej ustawy i do skazanych już więźniów; mniejszość podniosła trudności wykonania tej uchwały, utrzymując, iż takowa w praktyce rewizye śledztw za sobą pociągać będzie musiała. Ze względu na różnice między prostem a ciężkim więzieniem postanowiono, że skazani za zbrodnie, według obecnej ustawy karze prostego więzienia podlegające, w więzieniach resztę kary odsiadywać mają, co jest tylko koniecznym wynikiem podziału więzień na proste i ciężkie. Podział skazanych na mających pójść do ciężkiego więzienia i takich, którzy według nowej ustawy w prostym więzieniu zamknęci być mają już to z samych wyroków, jużto z informacji sądu z łalwością da się przeprowadzić. Podług uchwały większości wątpliwości ztąd powstałe wydaniem odpowiedniej instrukcji postępowania usunąć się dadzą.

Z wyjątkiem kilku paragrafów komisja ukończyła już swe obrady nad pierwszą nowellą i w krótkce przystąpi do obrad nad drugą nowellą, która wyłącznie polityczne przestępstwa obejmować będzie.

Anglia.

Londyn, 29. lipca. (*Mowa tronowa przy zamknięciu parlamentu.*) Mowa tronowa przy zamknięciu parlamentu opiewa jak następuje:

„Mylordowie i Panowie!

Jej królewska Mość rozkazała nam ażebyśmy Was uwolnili od dalszej obecności w parlamencie i zarazem wyrazili Wam wdzięczność Jej królewskiej Mości za pilność i gorliwość w wykonaniu obowiązków waszych w właśnie zamykającej się kadencji posiedzeń parlamentu. Jej królewska Mość rozkazała nam oświadczyć Wam, iż mocno żałuje, że usiłowania Jej złączone z usiłowaniami cesarza Francuzów, cesarza rosyjskiego i króla szwedzkiego gwoli pojednania króla duńskiego z cesarzem austriackim i królem pruskim nie powiodły się, i że kroki nieprzyjacielskie zawieszono w czasie negocjacyj znów rozpoczęte zostały. Jej królewska Mość ma jednak nadzieję, że rokowania zawiązane między mocarstwami wojnę prowadzącymi pokój w północnej Europie przywróca. Jej królewska Mość zgłosiła się do mocarstw, które podpisały traktat mocą którego wyspy jońskie zostawały pod opieką angielską, gdy zaś mocarstwa te zezwoliły na przyłączenie wysp jońskich do królestwa greckiego a stany rzeczypospolitej jońskiej na to zezwoliły, rzeczypospolita siedmiu wysp stanowczo do Grecji przyłączona została a Jej królewska Mość przekonana jest, iż przyłączenie takowe przyczyni się do pomyślności wszystkich poddanych Jego królewskiej Mości króla Hellenów. Stosunki Jej królewskiej Mości z cesarzem chińskim są ciągle dobre i pokojowe a handel Jej poddanych z Chinami znacznie się podniósł. W porozumieniu z cesarzem austriackim, cesarzem Francuzów, królem pruskim i cesarzem rosyjskim Jej król. Mość starała się usunąć nieporozumienia jakie wybuchły między hospodarem Mołdawsko-włoskim a monarchem jego zwierzchnikiem Sultanem tureckim, Jej królewska Mość raduje się, iż doniesie Wam może, że usiłowania te pomyślnym zostały uwieńczone skutkiem. Jej królewska Mość mocno żałuje, iż wojna domowa w północnej Ameryce dotąd się nie skończyła. Jej królewska Mość obstawać będzie przy ścisłej neutralności względem obudwu stron wojujących i cieszyłaby się gdyby przyjacielskie pojednanie między nimi do skutku przyszło.

Panowie z izby niższej!

Jej królewska Mość rozkazała nam, ażebyśmy wyrazili Wam szczerą wdzięczność za sowite subsydia, które zawotowaliście dla

potrzeb rządowych bieżącego roku i gwoli ciągłego wzmocnienia warsztatów morskich i arsenałów krajowych.

Milordowie i Panowie!

Jej król. Mość widzi z ukontentowaniem, iż zmniejszyła się bieda, która w niektórych okręgach fabrycznych w skutek wojny domowej w północnej Ameryce powstała, i Jej królewska Mość ma nadzieję, iż większe ilości surowego materiału dostarczane będą przez kraje, które go dotąd w drobnej tylko ilości dostarczały. — Bunt niektórych pokoleń w Nowej Zelandyi nie jest jeszcze stłumiony, lecz Jej królewska Mość widzi z ukontentowaniem, iż wielka część krajowców na wyspie tej w bancie udziału nie miała. Jej król. Mość bardzo się z tego cieszy, iż resursa wschodnio-indyjskich Jej posiadłości spiesznie się podnoszą, i że wielkie panuje zadowolenie pomiędzy ludnością tych krajów rozległych. — Jej król. Mość udzieliła sankcyi swej wielu postanowieniom ku podniesieniu pospolitego dobra dającym, które były owocem waszej pracy w ubiegłej kadencji. — Akt rozciągający urzadzenia ogólne w fabrykach na kobiety i dzieci w tychże fabrykach pracujące, przyczyni się do utrzymania zdrowia tych, na których korzyść prawo to uchwalone zostało, i do podniesienia ich wychowania. Akt zaprowadzający renty rządowe zachęci klasę pracującą do przyzwyczajania się do oszczędności i oględności, nastęrczając im środek pewnego ulokowania owoców pracy ich. Akt pozwalający dalsze zaliczki na budowę publiczne w niektórych obwodach przyczyni się do zmniejszenia biedy w tychże obwodach i dozwoli wystawić wiele budynków ważnych dla zdrowia ludności. Akt ułatwiający budowę dróg żelaznych zmniejszy kosztą budowy pożytecznych tych środków komunikacyi. — Jej król. Mość widzi z najszczerzą radością, iż we wszystkich Jej krajach panuje największe ukontentowanie, iż resursa narodu ciągle się podnoszą i rozwijają, i że po opatrzeniu wszystkich potrzeb rządowych, podatki znacznie zmniejszyć mogła. Wracając do hrabstw waszych, macie i tam panowie ważne obowiązki do spełnienia, ażeby różne warstwy ludności ścisłym połączym węzłem, Jej królewska Mość zasyła gorące modły, ażeby Wszechmocny usiłowaniom Jej pobłogosławić i tak skierować je raczył, ażeby cel ciągłego starania Jej królewskiej Mości, pomyślność i szczęście Jej ludów dopięty został.

Francya.

Paryż, 30. lipca. (*Różne wiadomości.*) *Memorial diplomatique* stara się dowieść mylność pogłosek, które w ostatnim czasie obiegały, jakoby Francya starała się o wmieszanie się więcej niż dotąd w spór duńsko-niemiecki. Zaprzecza egzystencye depesz i okólników, o których inne dzienniki ciągle rozprawiają. Francya nie ma żadnego interesu wystąpienia po za linię pokoju, słuszności i mądrości, na której się dotąd utrzymywała.

Dziennik *la Gironde* organ liberalnej opozycyi w Bordeaux, zuspendowany został na dwa miesiące w skutek ministeryalnego rozporządzenia. Ustęp w artykule wstępnym, który krok ten spowodował, opiewa jak następuje: „Są ludzie dobroduszni, co myślą, iż kryją się głębokie plany mądrości w tej roli świętej konserwatywnej niewinności, którąby chciano, żeby Francya odegrała. Takie byłoby jak się zdaje tajne znaczenie sławnego owego projektu kongresowego, który znów wystąpić ma jak mówią w formie broszury półrządowej, a który nie jest niczem jeno programem wojny powszechnej, ukrytej pod świątobliwą maską powszechnego pokoju. Jeżeli tak jest, to nie mamy nic do mówienia, jeno iż takowa obłuda nikogo nie oszuka, i że lepiejby było przyznać się jawnie do swego nazwiska i jawnie sztandar swój wywiesić.“ Reskrypt ministra spraw wewnętrznych zawieszenie dziennika orzekający twierdzi, iż ustęp ten przekręca i lży politykę rządu cesarskiego.

Podróży Króla hiszpańskiego do Francyi przypisuja wielkie znaczenie, z powodu ciągłego usiłowania Cesarza Napoleona do skojarzenia jednym węzłem ludów rasy laludyjskiej. Król wyjechać ma z Madrytu dnia 14. sierpnia, a dnia 18. stanie w Saint-Cloud, w letniej rezydencji rodziny cesarskiej. Król zabawić ma w Paryżu pięć dni. Ze strony dworu francuzkiego robią wielkie przygotowania na jego przyjęcie, a festyny i uczty, które dla niego dawane będą, prześcignąć mają przepych i okazałość z czasów Ludwika XIV. W orszaku królewskim znajdować się mają książęta Santa-Cruz i Medina Celi, których imiona przypominają najświetniejsze czasy w dziejach hiszpańskich.

Memorial diplomatique zapewnia, iż p. Emil Perreire, który obecnie w Wichi się znajduje, udzielił teściowi Cesarza Maxymiliana wiele najlepszych wiadomości o postępie ostatniej pożyczki meksykańskiej. Fundusze z pożyczki tej zebrane wysłane być mają do Veraeruz pierwszym statkiem pocztowym, po strąceniu sumy na opłacenie procentów przeznaczonej i sumy Francyi spłacić się mającej. Z 18 milionów pożyczki meksykańskiej 15 milionów rozebrane już zostały. Z Meksyku zaś przybyć ma do Europy 3 milionów piastrow w sztabach w srebrze i złocie, największa suma, jaka dotąd na raz jeden do Europy wysłana została.

W Algieryi obawiają się, iż powstanie chwilowo przytłumione, znów na nowo wybuchnie. Dlatego rząd cesarski stara się wszelkimi sposobami o uspokojenie rzeczy w Tunisi; officer ordynansowy cesarski udał się do Beja tunetańskiego z wezwaniem, ażeby wszelkiego dokładał starania do usmierzenia insurekcyi, która ciągle jeszcze głowę podnosi.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 26. lipca. (Różne wiadomości.) Reskryptem książęcyim połączonym wydziałom naukowym w Bukareszcie nadana została nazwa wszechnicy a profesorowie każdego z czterech wydziałów odebrali polecenie wybrania dziekana dla każdego wydziału. tudzież rektora dla nowej wszechnicy. — W miejscu zamkniętego dziennika *Romanul* powstał nowy dziennik pod nazwą *Libertatea*, który dostarczany będzie abonentom *Romanul* i redagowany będzie w tym samym duchu. Naczelny zaś redaktor dziennika *Romanul* p. Rosetti ma zamiar sprzedania swej drukarni i wyniesienia się z Bukaresztu. Pan Rosetti był jak wiadomo jako naczelnik liberalnej opozycji najzwawszym przeciwnikiem rządu w izbie deputowanych. Do nowo zaprowadzonej rady stanu, książę Kuza wydał reskrypt następujący: Zgodnie z artykułem 2. statutu organicznego rady stanu i w moc nowego statutu dziś ogłoszonego wzywamy naszą radę stanu ażeby na jednym z najbliższych posiedzeń zajęła się wypracowaniem projektu do prawa rolnego, który znosząc pańszczyznę i zaznaczając prawo pańszczyzne odbywających do gruntów w ich posiadaniu będących, zaręczy zarazem wynagrodzenie słuszne i odpowiednie tak interesom właścicieli ziemskich jako i interesowi państwa i włościan. Prezes rady ministrów zakomunikuje radzie stanu projekt do prawa rolnego przedłożony ostatniej izbie deputowanych, tudzież prace przygotowawcze, w tym celu dokonane.

Bukareszt, 14. lipca 1864.

Aleksander Jan,

kontrasygnowane przez prezesa rady ministrów

Kogalniczan o.

Turecja.

Konstantynopol, 25go lipca. (Emigracja Czerkiesów.) Czerkiesi ciągle jeszcze przybywają w bardzo znacznych masach, i z każdym dniem pomnażają się kłopoty rządu z powodu przewożenia ich, lokowania, żywienia i zakładania kolonii. Z początku nie myślano, że Czerkiesów jest tak wielka liczba, jak się to teraz okazało. Dotychczas przybyło już przeszło 300.000 osób, a emigracja jeszcze się wcale nie skończyła. Nadto emigranci czerkiescy potrzebują pielegnowania i dobrego pożywienia, jeżeli ma być powstrzymana nadzwyczajna śmiertelność, jaka między nimi panuje. A to, co rząd i znaczna część ludności czynią dla wychodźców z dobrej woli i jedynie przez ludzkość, tego wymagają nieodbitie względy sanitarne. Według raportu komisji lekarskiej z okolic, w których tymczasowo pomieszczone Czerkiesów, spodziewać się należy, że niezawodnie wybuchnie tam tyfus w zimie, jeżeli wczesnie nie będą użyte stosowne środki dla odwrócenia tej klęski. Z powodu nadzwyczajnych wydatków, na jakie rząd turecki jest narażony przez transportowanie i utrzymywanie Czerkiesów, stała kolonizacja tychże nie prędko przyjdzie do skutku. Z obcych mocarstw jedna tylko Anglia pospieszyła z pomocą dla nieszczęśliwych wychodźców, a życzyliby należało, aby inne państwa poszły za jej przykładem.

Stronika.

(Korzyści przekopu międzymorza Suez.) Dzienniki angielskie poświęcone przemysłowi i handlowi zwracają już teraz uwagę na wielkie przeobrażenie stosunków handlowych a nawet na olbrzymie następstwa dla kultury i cywilizacji Azji i Afryki, jakie sprowadzi dokonanie przekopu Suezkiego. Wszystkie związki drogą wodną z Arabią, Indiami Wschodnimi skrócą się niezmiernie gdy nie będzie więcej potrzeba opływać całej Afryki, aby się dostać do Azji lub do wschodnio północnych części Afryki. Szczególniej zaś kraje obu tych części świata leżące nad brzegami morza Czerwonego, jakoto Abisynia i Arabia nie mówiąc już o Egipcie, staną się dla Europy jedną z głównych kolonij i nie uiną wpływu cywilizacji europejskiej. Morze Czerwone zaludni się statkami i stanie się główną drogą wodną. Nazwa jego nie pochodzi od barwy wód jego, które owszem lśnią najpiękniejszym lazurem, lecz zdaniem jednych badaczy od wielkiej obfitości koralu; zdaniem drugich od czerwonej siarki, której ogromne pokłady leżą na licznych wysepkach tego morza tudzież nad brzegami, jako zabytki wygasłych wulkanów zdaniem zaś innych od arabskiej krainy Edom, czyli ziemi rudego, jak nazywano Ezawa syna Jakóbowego. Morze Czerwone oprócz ław koralowych okryte jest wysepkami, których pokładem jest koral lub siarka, a powierzchnie stanowi gruba warstwa guano, które dziś już sprowadzają, chociaż tak daleko do Anglii. U wysepki tych najpiękniejsze poławiają się żółwie i muszle perłowe. Brzegi morza czerwonego mają wygodne przystanie dla handlu arabskiego, wielkie ławy koralu i gąbki. Porty dziś pełne towarów arabskich, jako to kawy, korzeni, gąbki, słoniowej kości, żywie, zaludnioną się niebawem kantorami kupieckimi i nieznaną w tych krajach obudzą ruch, zwłaszcza, że nadmorscy mieszkańcy mają zmysł kupiecki, a w okolicach, gdzie rośnie kawa, indygo, krzewy korzenne, lud jest rolniczy i pracowity.

Stan austr. banku narodowego.

Dnia 1. sierpnia.

Stan c s y n n y . zhr. c.

Wybite złoto i sziaby 110,639.130 —
Weksle na miasta zagraniczne 652.698 —

Raty kolei południowej	zhr. c.	16.000.000 —
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu 72,970.957		
detto w zakładach filialnych 19,771.587	92,742.544 —	
Zaliczki na papiery publiczne w Wiedniu 39,625.500		
detto w banku filialnym	6,449.300	46,074.800 —
Przywilej banku		80,000.000 —
Pozostały dług państwa za spłacenie banknotów waluty wiedeńskiej		27,410.371 —
Dług państwa do spłacenia w srebrze		20,000.000 —
Dług państwa pokryty dobrami skarbowymi		57,091.536 —
Zaległe raty za sprzedane dobra skarbowe		5,805.456 —
Efekta do sprzedania		10,215.382 —
Pożyczka hipotekarna		62,693.151 —
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30go czerwca 1864		10,773.322 —
Efekta funduszu pensyi		1,356.728 —
Kolej Karola Ludwika		11,078.760 —
Gmachy i inwentarze		4,558.821 —

Razem 557,125.704 —

St a n b i e r n y .

Fundusz banku	110,250.000 —
Fundusz rezerwowy	10,773.352 —
Obieg banknotów	389,452.647 —
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	1,750.489 —
Należności z żirów	17.383 —
Niepodniesione dywidendy	599.301 —
Listy zastawne	42,113.990 —
Niepodniesione procenta listów zastawnych	103.046 —
Fundusz pensyi	1,356.728 —
Saldi bieżących rachunków	708.766 —

Razem 557,125.704 —

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wykaz rezultatu

przedsiębranego w miesiącu lipcu 1864 roku, przez urząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprze- daży	wielki chleb koloniz- tów				żółkiew- ski chleb domowy		kulikow- ski chleb		wielki chleb twarowy		Uwaga.
		Waluta austriacka										
		c.	lut.	c.	lut.	c.	lut.	c.	lut.	c.	lut.	
Wagmann Filip	Bennar- dynski plac	1	8									
Wagmann Jakób		1	8									
Wolf Jakób		1	8									
Feehter Ignacy		1	8									
Stein Leib				1	7							
Kesler Chanc				1	7							
Farb Gedale				1	6 1/4							
Gradel Herszko				1	6 1/2							
Han Mortko				1	7							
Fans Lea				1	7 1/4							
Flor Jeck	Na krakowskiej targowicy drzewa	1	7									
Kesler Wolf		1	7									
Widman Salamon		1	7									
Umschweif Jakób						1	6					
Lebwohl Izak						1	6					
Miser Izak						1	5 3/4					
Klar Sara						1	6					
Herbst Gedale						1	6					
Fisch Elke						1	6					
Stein Judel						1	6					
Törk Naftali					1	6						
Halber Elke					1	6						
Hasak Jan									1	11		
Schubert Jan									1	11		
Lachowicz Zofia									1	11		
Suma		4	32	9	62	9	53 1/4	3	32			
przeciętnie w { lipcu 1864		1	8	1	6 1/4	1	6	1	11			
{ czerwcu 1864		1	7 1/2	1	6 3/4	1	5 3/4	1	11			
a zatem w { podniesieniu się			1/2		3/4		1/4					
{ spadaniu												

(Kolej żelazna galicyjsko-moldawska.) Donoszono przed niejakim czasem o nocie austriackiej, która miała być wystana do Bukaresztu w przedmiocie połączenia kolei żelaznych siedmiogrodzkich z wołoskimi. Ale w tej nocie poruszono jeszcze inną kwestyę połączenia kolei żelaznych, a mianowicie kwestyę połączenia kolei żelaznej ze Lwowa do Czerniowiec z koleją moldawską. Jak wiadomo, rząd rumuński żąda, aby połączenie nastąpiło pod Seretem, ponieważ w tym razie kolei ciągnęłaby się znacznie dłużej po terytorium moldawskim, podczas gdy Austria życzy sobie, aby koleje wspomniane łączyły się pod Suczawą, ze względu na koleje węgierskie i siedmiogrodzkie, których naturalnym punktem połączenia jest Suczawa. Rząd bowiem już teraz ma na uwadze czas, w którym będzie ukończona sieć kolei węgierskich zmierzających ku wschodowi. Z linią galicyjsko-moldawską w Suczawie zetknęłyby się także linie z Klausenburga przez dolinę Szamos i z Szegedinu do Szigethu przez Marmaros do Galicyi idące mające. Wprawdzie

